

Bluhme: Udenfor Betænkningen har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 27, som gaar ud paa, at der maa blive optaget en Bevilling paa Finansloven til Udvidelse af Fiskerihavnen i Esbjerg, en foreløbig første Bevilling paa dette Aars Finanslov paa 40,000 Kr. Det er en Selvfølge, at saavel det anførte Beløb som Ændringen er formel, den er nærmest fremkommen som en Henstilling til den højtærede Minister, om han ikke kunde udtale sig noget nærmere om, hvor vidt fremskredne Ministerens Overvejelser med Hensyn til Udvidelsen af Esbjerg Havneforhold ere. Under sit Ophold i Esbjerg i Fjor vil den ærede Minister jo have overtydet sig om, i hvor høj Grad der trænges til en Forbedring, en Udvidelse af selve Handelshavnen, men ogsaa af Fiskerihavnen og navnlig af den sidste.

Hvad Fiskerierne angaar, skal jeg oplyse, at ikke alene Antallet af de i Esbjerg og Omegn hjemmehørende Fiskere med tilhørende Fartøjer tiltage betydeligt, men at der ogsaa finder en forøget Tilstrømning til Havnen Sted af Fiskere andetsteds fra. Jeg skal oplyse, at i Fjor var Antallet af Fiskefartøjer, hjemmehørende i Esbjerg, 75 Sejlskibe og 155 Joller til Indenskærfsfiskeri, medens Antallet af Sejlfartøjer i Aar er tiltaget med 16. Samtidig besøgte Esbjerg af omtrent 60 Fiskere fra andre Egne af Landet, fra Kattegat og fra Skagen. Det samlede Antal af større Fiskefartøjer var i Aar 134 imod 118 i Fjor; altsaa i Løbet af et Aar vare de større Fartøjer tiltagne med 16 — og samtidig besørges indenskærfs Fiskeri af 155 Joller. Det Antal Mennesker, som befolkede denne Sejllaade, var i 1905 alt i alt 650, i Fjor var det 464, saaledes at der er en Forøgelse af ca. 200 Fiskere i Aar mod i Fjor. Det er altsaa en betydelig og rivende Udvikling, Fiskeriet har taget derovre, og det samme er Tilfældet med Tilgangen af Fiskerifartøjer andetsteds fra. Den højtærede Minister vil have set, hvor vanskeligt det var i den forholdsvis ny Fiskerihavn i Esbjerg at faa Plads baade til Fartøjer og Hyttefade, og saa at sige for hver Dag, der gaar, bliver der større og større Trang til Udvidelse af denne Havn.

Om Værdien af de Fartøjer, som ere beskæftigede med Fiskeri fra Esbjerg, og som søge ind til Esbjerg, skal jeg oplyse, at for de Fartøjer og Redskaber m. m., som hørte hjemme i Esbjerg, var Værdien lidt over 1 Mill. Kr., og for de Fartøjer, som søgte dertil andetsteds fra i Riget,

var Værdien omtrent 850,000 Kr. Tilsammen er det en Værdi af hen imod 2 Mill. Kr., der saaledes repræsenteres af de Fartøjer, som til Dato deltage i Fiskeriet omkring Esbjerg. Men det er jo at forudsætte, at Fremgangen vedblivende vil finde Sted.

Med Hensyn til Værdien af Fiskeriet her skal jeg oplyse, at i 1904 var Værdien af den Fisk, som indbragtes til Esbjerg, og som dels blev forbrugt i Landet, dels udførtes, 1,320,000 Kr. Det var i Fjor; i Aar er Værdien 1,520,000 Kr. à 1,530,000 Kr. Her viser der sig ligeledes en betydelig Fremgang, en Fremgang paa 200,000 Kr., saa det vil ses, at det er store Værdier, det her drejer sig om. Paa en Tid, hvor vi til alle Sider ere besjælede af Ønsket om at støtte Fiskerne og Fiskeriets Fremgang, tror jeg, det vil være absolut nødvendigt, at vi der, hvor der er Betingelser for gode Havne og Betingelser for et stort Fiskeri, gøre det mest mulige for, at ikke disse betydelige Værdier skulle gaa tabte ved uheldige Forhold i den tilstedeværende Fiskerihavn; den trænger, som sagt, betydelig til Udvidelse.

Men samtidig maa jeg gøre opmærksom paa, at selve Handelshavnen ogsaa trænger til betydelig Udvidelse. Der mangler i høj Grad Kajplads. Der er f. Eks. ikke længer Mulighed for, at ny Kulforretninger kunne opstaa; der er ogsaa Vanskelighed for, at ny Firmaer, som beskæftige sig med Korneksport og -import, kunne opstaa paa Grund af, at der ingen Plads er for deres eventuelle Skibe. Der trænges i høj Grad til Udvidelse af Havnen, naar vi skulle vente en fortsat Fremgang af denne Havn til Nytte for Jordbruget i dets Helhed, saavel med Hensyn til Eksport som med Hensyn til Import.

Jeg vilde, som sagt, gerne henvende det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke saa sig i Stand til at give nogle Oplysninger om disse Spørgsmaal. De ere jo af største Betydning ikke alene for Esbjerg Bys Beboere, men ogsaa for hele den Befolkning i Landet, som er knyttet til denne Havn.

Der er et mindre Spørgsmaal, som jeg ikke kan undlade i denne Forbindelse at omtale, og det er Færgeforbindelsen med Fanø. Denne vedrører for saa vidt i høj Grad ogsaa Fiskerihavnen, som en stor Del af Fiskerne, der ere hjemmehørende paa Fanø, efterhaanden næsten blive tvungne til at ekspatriere sig og gaa over til Fastlandet, fordi de ingen Steder have at anbringe deres Fartøjer paa selve Øen;